

«... πώς γράφει ότι ο πρώτος άνθρωπος που γεννήθηκε ήταν ο αφωρισμένος ο Κάιν, κακή αρχή! Ποιανού, αλήθεια, να έμοιασε; ή μάνα του ο πατέρας του ήταν χρυσοί άνθρωποι; θα έμοιασε, φαίνεται, του νουού του; ρώτησα τὸν παπᾶ-σταμάτη ποιὸς νᾶταν νονός του μὰ κι' αὐτὸ δὲν τῶ-ξερε. Μάθε σὲ παρακαλῶ τοῦ λόγου σου ποῦχεις τὰ μέσα καὶ γράψε μου γιατί εἶμαι πολὺ περίεργος νὰ μάθω.

Μὲ χαρὰ μου εἶδα ὅτι εἰς τὴν ἐπιτροπὴν ἣ ὁποία θὰ σκε-φθῆ περὶ τῆς ἀπροόδου τῆς παρακμῆς ἐν τῇ ἐμπορικῇ ἡμῶν ναυτιλίᾳ εἶδαν κι' ἄλλους δύο τὸν κ. Καρυστινάκη, καὶ τὸν κ. Γρυπάρην—ὁ θεὸς νὰ τοὺς αὐξήσῃ διὰ τῆ σω-τηρία τοῦ τόπου!!

Πολὺ χάρηκα ποῦ συμβιβάστηκε ἡ ὑπόθεσις τοῦ κ. Καλ-λιγᾶ μούπαν πὼς ὁ καπελοβγάλτης ἔχει πρὸ πολλὰ πα-ράσημα παρὰ ἴδόντια... ἴδιό του!! Μούπαν καὶ πὼς πάει, λέει, ὅλο καβάλα, ἴκεινο ὅμως ποῦ μούγραφες ἡ εὐ-γενία σου δὲν τὸ πιστεύω... δηλαδή ὅτι καὶ τὸ ἴψηλό-τερο ζῶ νὰ καθαλικέψῃ πάλι ὁ Κύρ Καλλιγᾶς θὰ ἦναι πρὸ ἴψηλά... ἐγὼ ξέρω πὼς δὲν εἶναι οὔτε διὸ πῆχαις!!

Διὰ τὸν Ἀγαθάγγελο θὰ σοῦ γράψω στὸ ἄλλο μου γράμμα.

Στείλέ μου σὲ παρακαλῶ κἀνένα ποίημα καὶ καμπόσους στίχους τοῦ Ἀγ. Βασιλείου γιατί πολὺ μαρέσουν κι' ἔχω χρόνια νὰ διαβάσω. Ὅταν ἦμουν δάσκαλος εἶχα ἕναν φίλο τὸν περίφημο Ἀβραάμ Ἡρωδιάδη ποῦ κάθε Ἀπόκρηαις ἀνέβαινε ἴνενα κάρρο κι' ἐβγαζε στίχους ἀν καὶ ὅλο τὸ χρό-νο ἦταν νεροκουβαλητῆς στὸν Περέα. Αὐτὸς ἦταν ποιητῆς πρώτης!! νὰ ψάξω νᾶβρω τοὺς γάμους τοῦ Ἐπαμινώνδα ποῦ τοὺς ἐβγαλε σὲ ἰδιαιτερο φυλλάδιο, νὰ διαβάσης καὶ τότε θὰ ἴδῃς τί ἀξίζει. Ἐγὼ τὰ θυμᾶμ' ἀπ' ὄξω... Ἀ-κουσε πὼς ἀρχίζει:

α' Ἀπ' ἔρωτα δὲν ἤξευρα τόρα ἐμπλεξα ὁ καυμένος
Καλὰ ξεμπερδέματα νὰ ἔχω ὁ δυστοχισμένος...

Ἄρῳ πλέον ἐμπλεξα δὲν ἦν τρόπος νὰ ξεμπλέξω
Καὶ διὰ συμφερότερον πρέπει διὰ νὰ προβλέψω...

ἔ! πρᾶμμα; ἔ!;

Ῥώτησε σὲ παρακαλῶ τὸν Κυρ-Ἀφεντούλη τὰ χαβαρώ-νια κάνει νὰ τὰ σκοτώσω ποῦ μοῦ ἀφάνησαν τὰ σπαρτά; Στείλέ μου καὶ κανένα βιβλίο νὰ τῶχω μαζύ μου σὰν πη-γαίνω στὴ κυνήγι μὲ τὸ βαφτιστικὸ σου ἄμα βλέπω κἀνένα πουλι νὰ κυττάζω πρῶτα τὴ διαγωγὴ του καὶ ὕστερα νὰ τὸ τουφεκίζω...

Μὴ ἔχοντας ἄλλο σὲ γλυκοσπάζομαι.

Υ. Γ. Ἡ γουρουνά μου, μὲ συμπάθιο, γέννησε δεκατρία ὅταν μᾶς ἔρθης καμμιά ἴμερα μὲ τοὺς φίλους σου θὰ βᾶ-λωμε κἀνένα στὴ σουβλα... ἡ κουμπάρα σου ἀργεὶ ἀκό-μα... πρῶτα ὁ θεός' μοῦπε δὰ καὶ χαιρετίσματα...

Ὁ κουμπάρος σου **Παχούμιος**

ΑΛΙΑΝΩΡ.

Λίαν προσεχῶς ἀρχεται ὑπὸ τὸν τίτλον αὐτὸν ἡ δη-μοσίευσις πρωτοτύπου φανταστικοῦ μυθιστορήματος καὶ ὅμως τῆς πραγματικῆς σχολῆς, ἔργον τοῦ παρα-δοξωτέρου ἀθηναϊκοῦ καλάμου.

ΦΡΟΥ-ΦΡΟΥ.

Δύο βλέπουν εἰς τὸ φύλλον τῆς Κυριακῆς τοῦ Ἀσμοδαίου τὴν Προληφθεῖσαν αὐτοκτονίαν τοῦ κ. Σωτηροπούλου, τὸν ὁποῖον γονατιστοὶ τὸν παρακαλοῦν νὰ μὴν αὐτοκτονήσῃ οἱ ὑπουργοὶ καὶ κάποιος ἄλλος.

— Τοὺς ὑπουργοὺς τοὺς διακρίνω αὐτὸν τὸν βλάκα ποῦ κάθεται μπροστὰ ἀπὸ τοὺς ὑπουργοὺς δὲν μπορῶ νὰ κατα-λάβω ποιὸς εἶναι.

ἄσκερι μου αὐτό; καὶ πόσο εἶναι; καὶ πόσαις ἡμέραις εἶ-ναι νηστικό; (πίπτει εἰς μελαγχολίαν). Νὰ πωλήσω τοὺς ἀδάμαντάς μου; τὸ σεράϊ μου; τὸν ἑαυτό μου;... χα... χα... χα... (γελά ὡς παράφρων). (Γκιαοὺρ πεζεβένγκ!!!). (Ἐξέρχεται βραδέως).

ΣΚΗΝΗ Δ'.

[Ἡ σκηνὴ πρὸς τὴν ἑλπίδα τὰ χωρίζοντα τὴν Ἑλλάδα ἀπὸ τῆς Τουρκίας. Ἡ Ἑλλὰς εἶναι ταμπουρωμένη ἐπὶ τῆς μεθορίου γραμμῆς, ἀπὸ τῆς μιᾶς μέχρι τῆς ἄλλης ἄκρας μὲ τὸν συντεταγμένον στρατὸν τῆς. Ἄτακτα στίφη ἐπὶ κεφαλῆς ἔχοντα πλὴν τῶν τῆς παρελθούσης ἐπαναστάσεως, καὶ τοὺς Κοκκοράβαν, Λασκαράκη, Φραντζῆν, Καραβιδαν, Φὸν-Κολοκοτρώνη καὶ λοιποὺς, ἐπιβλέπουσι μερικὰ κοπά-δια προβάτων, βόσκοντα ἐπὶ τοῦ ἐχθρικοῦ ἐδάφους.

Ἡ Τουρκία κατέχει ἀπ' ἐτέρου τὴν ἀντικρὴ πλευρὰν τῆς μεθορίου, ἔχουσα καὶ αὐτὴ ἐπικούρους ἄτακτα στίφη τῆς, Βασιβουζούκους, Ζεϊμπέκους, Κιρκασίους καὶ ἄλλους.]

Ἑλλὰς

(Μεγαλοφώνως πρὸς τὴν Τουρκίαν). Τόπον! Τόπον! νὰ διέλθωμεν ὅπως καταλάβωμεν τὰ μέρη ἅτινα μᾶς ἀνήκουσι δυνάμει αὐτῆς τῆς ἀποφάσεως!... (Ἐτευλίσσει ἕνα χάρ-

την ἐν ᾧ μὲ γράμματα μεγάλα ὡς ἐμπορικοῦ καταστήμα-τος δεικνύει τὴν συνθήκην τοῦ Βερολίνου).

Τουρκία

Μολὸν λάβε! (καὶ δεικνύει ἐν γιαταγάνιον μεγαλειτε-ρον ἀπὸ τὸ οὐράνιο τόξο).

Χίος

Ὅχονοῦς κακόσυρτοι ἦντα πάθαμεν!...

Κρήτη

(Ἰψοῦσα ἕνα σισανέ). Θωρῶ δὰ ἕνα τοαὶ θὰ τοῦ π... (πρὸς τὴν Ἑλλάδα) ἦντα λὲς ἡ ἀφεντιά σου;

Ἑλλὰς

Ἀκόμη ἀκόμη!... δὲν εἶναι καιρός!... θὰ ὑποχωρήσῃ εἶμαι βεβαία... (πρὸς τὴν Τουρκίαν). Τόπον, τόπον! ἐν ὀνόματι τῆς εἰρήνης!...

Τουρκία

Ἄσικτιρ!...

Ἡπειρος-Θεσσαλία

(Ἰν duo). Ντροπὴ μπρὲ εἶναι!... τί λόγια εἶναι αὐτὰ λὲς; ντεψίζικα εἶναι!... δικαίό μας ζητᾶμε... κακὸ κανένα ντὲν κάμαμε... ἰσυντήκη ἐμεῖς ἔχουμε... ἰσυντήκη εὐαγγέλιο εἶναι, σύναψι εἶναι, ἀμαρτωλῶν σωτηρία εἶναι!...